

Evenimente trăite împreună cu profetul Elisei (15)

Cai și care de foc

John Thomas Mawson

© SoundWords, Online începând de la: 01.10.2018, Actualizat: 01.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Împărați 6.13-17

2 Împărați 6.13-17: 13. Și el a zis: „Duceți-vă și vedeți unde este și voi trimite să-l prindă“. Și i s-a spus, zicând: „Iată, este în Dotan“. **14.** Și a trimis acolo cai și care și oștire mare și au venit noaptea și au înconjurat cetatea. **15.** Și slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat dis-de-dimineasă și a ieșit și, iată, o oștire înconjurase cetatea cu cai și cu care. Și slujitorul său i-a zis: „Vai, domnul meu, ce vom face?“ **16.** Și el a zis: „Nu te teme, pentru că mai mulți sunt cei care sunt cu noi decât cei care sunt cu ei“. **17.** Și Elisei s-a rugat și a zis: „Doamne, deschide-i, Te rog, ochii, ca să vadă“. Și Domnul a deschis ochii tânărului și el a văzut și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.

Cum putem să fim fără frică înaintea dușmanilor noștri

Dacă diavolul nu te poate încurca cu șiretlicurile lui, atunci el schimbă armele de atac, încetează să înșele și începe să lupte împotriva ta. Ți se prezintă ca un adversar de neînduplecat, așa cum îi este numele, satana = împotrivorul. John Bunyan, care a cunoscut felul lui, cum nici un alt om nu l-a cunoscut vreodată, ne povestește cu cuvinte impresionante despre eforturile diavolului ca să sperie pe călător în hotărârea lui de a ajunge la cetatea cerească. El scrie: „Satana blochează toată lățimea drumului și zice creștinului: jur pe fundul iadului meu, că nu vei merge mai departe; aici voi vărsa sângele tău.”

Acesta este felul lui. Se folosește brutal de cele mai rele lucruri, ca să te înfricoșeze, că o viață de credință este înconjurată de pericole și greutăți de nedepășit. Face aceasta așteptându-se să zguduie credința ta în Dumnezeu. Aceasta se vede foarte clar din istoria noastră.

Cetatea în care se afla Elisei a fost încercuită în timpul nopții de armata siriană, și când slujitorul omului lui Dumnezeu s-a trezit, a fost cuprins de frică. Dușmanul s-a așezat la fiecare poartă a cetății, așa că nu mai era nici un drum de refugiu. Și așa s-a furișat la el sentimentul, că se afla de partea celor care pierd, cu toată încrederea lui în Elisei. Dar a fost suficient de înțelept, să se ducă imediat la domnul său; dar strigătul lui »Ah! Domnul meu, cum vom face?« arată clar ce frică l-a cuprins la vederea puterii dușmane.

Ai simțit tu ceva asemănător? S-ar putea ca unii din cititorii mei își dau seama acum că mărturisirea apartenenței lor la Hristos le-a adus probleme, pe care niciodată nu le-ar fi considerat posibile și măsurându-se cu ele se consideră total incapabili. Ți se pare aceasta ceva străin? »În lume veți avea necazuri«, și dacă așa este, te vei gândi dacă din pricina lui Hristos vei putea să te împotrivești puterii dușmanului, dar Isus continuă: »îndrăzniți, Eu am biruit lumea!« Drumul de scăpare nu constă în minimalizarea mărimii pericolului și să devii conciliant cu dușmanul, să fi mai puțin creștin în speranța că prin aceasta ai parte de ușurare, ci să te îndrepti din nou spre Domnul, chiar dacă o faci cu strigătul de deznădejde al slujitorului lui Elisei. El este Cel care biruiește totul! El a murit, dar a înviat și trăiește pentru totdeauna, ca să se folosească pentru noi. În aceasta constă pentru noi drumul încrederii și victoriei. Să privim la El.

Să observăm, că Elisei se roagă mai întâi pentru slujitorul lui îngrozit. Prin această rugăciune

sunt alungate temerile lui. Marele tău Apărător se roagă și pentru tine, și diavolul nu-L poate înșela. El poate făuri planuri și urla, cât vrea, Domnul tău stă deasupra lui; El trăiește pururea ca să mijlocească pentru tine. Aceasta este o temă cu care s-ar putea umple multe cărți, care ar fi suficient de valoroase, ca să fie legate în aur, și totuși, cât de puțin este înțeleasă. Dacă încă nu te-ai gândit la aceasta, fă-o acum. Eliberarea de orice frică față de dușman depinde în totul de harul și de îndurarea pe care o primești prin mijlocirea Domnului Isus Hristos. El este Marele nostru Preot, Fiul lui Dumnezeu. Nu se umple inima ta de o bucurie sfântă când te gândești la mărimea Lui? Slujba căreia El Se dedică în acest caracter, este aceea de a mijloci la Dumnezeu pentru pelerinii Lui care se luptă. El simte slăbiciunile noastre, ce gând minunat!

S-ar putea să nu fi în stare să înțelegi aceasta, și nici nu ți se cere să înțelegi. Este prea mare pentru tine, dar tu trebuie să crezi că este așa. Dacă nu o faci, vei întrista inima Lui, care Își dorește mai presus de orice ca să-l acorzi încredere. El dorește foarte mult, ca tu să fi convins, că El îți slujește în orice moment, pentru că te iubește, și anume cu aceeași dragoste care L-a trimis la Golgota pentru tine. Durerile nașterii nu epuizează dragostea mamei pentru copil, ea este gata să-și dea viața; dar chiar dacă mama și-ar uita copilul, El nu te va uita.

Cum ar putea El să înceteze să ne iubească? El este Isus, și ce înseamnă acest Nume pentru noi? El ne vorbește despre o dragoste, care, pentru a ne salva, L-a condus să Se dezbrace de Sine Însuși și slava dumnezeirii Lui s-o schimbe cu ieslea din Betleem. El vorbește despre o viață de slujire însoțită de suferință, care după necaz și rușine a fost jertfită pe crucea de pe Golgota; el ne spune cum s-a arătat acolo dragostea Lui. Valurile morții și-au ridicat capetele îngrozitoare și s-au aruncat asupra Lui, ca să-L tragă în adânc. Valurile rostogolinde ale lui satana urlau împotriva Lui, ca să-L facă să dea înapoi. Din pricina noastră a îndurat apele mari ale mâniei divine, ele nu au putut să stingă dragostea Lui. Ea ardea cu flacără mare în mijlocul grozăviilor morții și a revărsat lumina ei minunată în întunericul acelei ore unice în felul ei, și a triumfat. Domnul a înviat și trăiește ca Marele nostru Preot la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Dragostea Lui nu s-a schimbat cu nimic. Ea este astăzi tot așa de interesată de bunăstarea ta, cum a fost la cruce, unde a purtat păcatele tale. Dacă ar fi altfel, Isus nu ar mai purta Numele acela așa de prețios pentru noi, și El nu ar fi nici Salvator, nici Preot și nici Apărător.

Dar Isus este Fiul lui Dumnezeu, așa cum ne spune Cuvântul lui Dumnezeu. În timp ce numele „Isus” include gândul smeririi Sale, numele „Fiul lui Dumnezeu” ne îndreaptă privirea spre slava Sa, spre măreția Sa și spre originea Sa divină. Numele „Isus” ne vorbește despre valoarea Sa mare pentru noi, numele „Fiul lui Dumnezeu” vorbește de valoarea Sa mare pentru Dumnezeu. Numele „Isus” ne spune, că de când El ne-a iubit așa de mult, nu există nimic bun pentru noi, pentru care El să nu se roage lui Dumnezeu pentru noi, și numele „Fiul lui Dumnezeu” ne spune că Tatăl Îl va asculta totdeauna, așa că faptul, că Isus, Fiul lui Dumnezeu, este Marele nostru Preot, înseamnă că noi suntem în legătură cu harul veșnic și ineputabil și cu puterea lui Dumnezeu, și că dragostea nesfârșită va lăsa să curgă aceste izvoare. Căci Dumnezeu iubește pe Fiul Său, și Isus ne iubește, și El este Fiul lui Dumnezeu. Cine poate să se mai teamă de diavolul, dacă cunoaște această stare de binecuvântare?

Spațiul care ne stă la dispoziție nu ne permite să detaliem această temă prețioasă, dorim însă

să rugăm fierbinte pe cititor, și în mod deosebit pe aceia care trec prin necazuri și teamă, care sunt prizoniți și au probleme din cauza credinței lor, ca să nu se teamă, ci să privească la Marele Preot al mărturisirii noastre, adică la Isus. El este Cel care mijlocește pentru tine, care te sprijinește. El a trecut prin ceruri, de la locul cel mai de jos al suferințelor și rușinii S-a ridicat la locul cel mai înalt de slavă. Nu era nimeni care să-L poată opri; orice ușă a fost larg deschisă înaintea Lui, ca să-L ofere o intrare triumfătoare. El este Înainte-mergătorul nostru în slavă, și totodată Preotul nostru. Nu există nici o greutate și nici o putere dușmană, pe care El să nu le fi întâlnit pe calea pe care noi înaintăm acum, dacă Îl urmăm. El a fost ispitit în toate privințele, cu excepția păcatului. El trăiește acum în slavă, ca de acolo să ne sprijinească cu ajutorul Lui.

Dar Elisei nu s-a rugat numai pentru slujitorul lui, el i-a și vorbit. Și ce cuvinte de liniștire au fost! »Nu te teme!«, i-a zis, »căci mai mulți sunt cei cu noi, decât cei cu ei.« Cuvintele lui Elisei i-au deschis ochii, și el »a văzut muntele plin de cai și de cară de foc împrejurul lui Elisei«. Cât de sigur s-a simțit el acum în tovărășia domnului său! Cu ochii deschiși a putut să strige în triumf: »Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?« Acesta este locul pe care putem să-l ocupăm prin har. Dumnezeu este împrejurul nostru, de cine să ne temem?

Fie ca asigurările Domnului nostru: »Căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit«, »să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte«, să-și reverse permanent liniștea în inimile noastre.

Dumnezeu nu părăsește niciodată pe un om care stă înaintea Lui. »În Tine se încredeau părinții noștri: se încredeau și-i izbăveai.« Tinerii iudei din cuptorul de foc, Daniel în groapa cu lei, Elisei și slujitorul lui în Dotan fac cunoscut faptul, că Dumnezeu este cu aceia care Îi sunt credincioși. El ne-a zis: »N-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi«, așa că putem spune plini de încredere: »Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme; ce mi-ar putea face omul?« (Evrei 13.5,6). Diavolul este lipsit de putere împotriva noastră, tot așa ca și omul, dacă Domnul este pentru noi.

Este o zi mare în istoria noastră duhovnicească, în care învățăm că Dumnezeu ne-a legat cu interesele și cu soarta Fiului Său iubit, și că El nu este împotriva noastră, ci este pentru noi. Dacă Dumnezeu ar fi împotriva noastră, atunci ar trebui să cădem în deznădejde. Dar El este pentru noi, și cine poate atunci să fie împotriva noastră? Acesta este un strigăt de triumf. »Eu sunt scutul tău«, a zis El lui Avraam; și El este și al nostru. El stă între noi și dușmanul nostru, ca să oprească orice atac și să alunge orice teamă din pieptul nostru. După ce El a dat la moarte pe Fiul Său, ne va reține El vreun bine? Și dacă El permite ca noi să suferim, ca să fim omorâți toată ziua din pricina lui Hristos, noi suntem în toate aceste lucruri mai mult decât biruitori, prin El, Cel care ne-a iubit. Dușmanul poate răpi posesiunea unui creștin, să-i ia viața, dacă Dumnezeu permite, dar el nu poate să-i distrugă dragostea și nici să-l despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus, Domnul nostru. Cunoscând că Dumnezeu este pentru noi, vom fi eliberați de orice teamă pe cărarea credinței, și această cunoaștere va fi pentru noi totdeauna o realitate, dacă ne păstrăm în părtașia Domnului nostru Isus Hristos.

Tradus de la: [Erlebnisse mit dem Propheten Elisa \(15\)](#)

Titlul original: „Feurige Rosse und Wagen. Wie wir ohne Furcht vor unseren Feinden sein können“

din seria de articole: „Befreiende Gnade wie sie in den Worten und Wegen des Propheten Elisa vor uns gebracht wird“

din periodicul lunar *Der Dienst des Wortes*, Ediția 12, 1934, pag. 101–107

Traducere: Ion Simionescu